

פרפראות בפרשת השבוע ובהלכה: פרשת וירא ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק בעל פרדס יהודה

הגיליון הזה מוקדש לזכותו של מורי חמי הרה"צ רבי יוסף טויטנג זצ"ל, בן האדמו"ר רבי ישראל מנאטטסטעדארף זצוק"ל, בעל מחבר הספר הנודע "בית ישראל", ה' חלקים, גלב"ע בשם טוב ביום ט"ז לחודש מר חשוון שנת תשל"ט, יהי זכרו הטוב ברך.

~ אברהם ביקש ב' בקשות ~

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלֵינוּ מִמְרָא וְהוּא יִשָּׁב פְּתַח הָאֵהָל פְּתַח הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְצִים עָלָיו וְגו' וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי-אִם נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָדֶיךָ: (יח א-ג)

וביאר רש"י הק' בד"ה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי-י, ב' פשטים בזה או שהוא לשון חוליץ והיינו אדון כפשוטו, או שהוא לשון הקודש, והכוונה להשי"ת, ובקשת אברהם אבינו ע"ה, היתה כלפי שכינה, שתהא ממתנת עליו עד שיכניס האורחים לביתו, ויתן להם הצטרפותם, והנה ידוע אשר השכינה הק' נמצאת מראשותיו של חולה, כמו שמצינו ברש"י הק' וז"ל בפרשת ויחי בד"ה על ראש המטה: הַפֶּה עֲצָמוֹ לְצַד הַשְּׂכִינָה (תנחומא ג), מִקְּאֵן אָמְרוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה לְמַעְלָה מֵרֵאשִׁיתָיו שֶׁל חוֹלֶה (שבת יב ע"ב). וכן כאן בפסוק וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' פירש רש"י הק' דהיינו לבקר את החולה, ולפי"ז צריך לומר שב' הפשטים קשורים זה לזה, והיינו שאברהם אבינו ע"ה ביקש שהשכינה לא תזוז ממנו גם כאשר יבריא, וכן המלאכים – האורחים ישארו אצלו לאחר שיבריא, בשביל שיוכל לכבדם. ושניהם הבקשות עבור השארותם לאחר שיבריא. (עצי חיים להרה"ק מסיגט זיע"א)

~ מדוע לא מצינו הלשון בן נעשה ~

וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (יח ה) ולכאורה זה פלא אשר הלשון בֵּן תַעֲשֶׂה הכוונה שיעשו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, ואם כן היה להם לומר בֵּן נַעֲשֶׂה, והיינו אשר הם יעשו כאשר דיבר אברהם אבינו ע"ה אליהם, וכמו שמצינו הלשון כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, רק ידוע שהמלאכים הקדושים נולדים באמצעות מעשיהם הטובים של בני האדם, ולאחר מכן הם שומרים על האדם, וכמו שמצינו בפסוק, שאמר דוד המלך ע"ה, (תהלים צא יא) כִּי מִלְּאֲכֹי יֵצֵה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ כָּכָל דְּרָכֶיךָ, והיינו אותם המלאכים שנבראו מן המצוות שלנו, וכן מצינו בפסוק הלשון (תהלים קמח ה) כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ, היינו על ידי עשיית המצוות, מזה נבראים המלאכים, וכן וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, אשר הרמו שהם שמירה על האדם, אך צריך לדעת שרק על ידי פעולה בפועל נוצר מלאך, משא"כ כשיש רק דיבור שיעשו מצווה, אזי עדיין לא נוצר המלאך, ולכן אמרו המלאכים לאברהם אבינו ע"ה, בֵּן תַעֲשֶׂה שתראה לקיים בפועל את מה שדיברתם, ורק אז אנו המלאכים נוכל לשמרך בכל אשר תפנה, ולכן אין יכולים לומר בֵּן נַעֲשֶׂה, כי רצונם היה שדווקא אברהם אבינו ע"ה יעשה, ועל ידי זה דייקא, יוכלו הם לעשות. ולכן אמרו "בֵּן תַעֲשֶׂה". והכל מובן.

(תפארת שלמה להרה"ק מרדומסק זיע"א)

~ דרוש נחמד בענין מדוע לא נענש לוט כאשר לא קיים המצווה ש' הוכח תוכיח ~

וְכַמוֹ הַשְּׁחַר עָלָה וַיֵּאֲצִוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם לָךְ אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנְּמַצְאֹת פֶּן תִּסְפָּה בְּעֵינֵי הָעִיר: (יט טו)

הנה בספר פני יהושע הביא מדרש שכתוב שהמלאכים שהיו אצל לוט היו מלאכי רחמים, ולכן הקשה הפני יהושע, אם כן צריך לדעת מדוע אמרו המלאכים ללוט שיצא מיד בעלות השחר, והרי הם המלאכים שנשארו עוד מזמן, ואם כן היה להם להמלאכים לומר ללוט לצאת בנץ החמה עם זריחת השמש, ולמה האיצו המלאכים ללוט לצאת בעלות השחר, ותירץ הפני יהושע, דלכאורה תמוה מדוע לוט לא הוכיח את הרשעים שם, והרי מקרא מלא הוא על מצוה זו, ככתוב הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ (ויקרא יט יז), ואם כן מאחר שלא הוכיחם, צריך לדעת מדוע לא נענש על זה שלא הוכיחם, רק ידוע דאין עונשין על מה שלא מקיימים מצוות עשה, דמי שלא קיים מצוות עשה, אינו נענש, רק הפסיד המצווה, אבל ידוע בגמרא (מנחות דף מ"א ע"א) דבזמן ריתחא – עידן ריתחא – לפעמים נענש האדם גם עבור זה שלא קיים מצוות עשה, והנה ידוע מהגמרא (ברכות ז' ע"א), אשר בזמן נץ החמה הקב"ה כועס והוא זמן של ריתחא, מכיון שמלכי העכו"ם משתחווים אז להחמה, וגם רש"י הק' ביאר לנו, שכן היה אצל אנשי סדום, שהיו עובדים לחמה, ולכן המלאכים דחקו בלוט לצאת קודם הנץ החמה, בזמן עלות השחר דווקא, מכיון שלא רצו שיצא בזמן הריתחא, ויקבל עונשו על שעבר על מצוות עשה של הוֹכַח תוֹכִיחַ, וענין זה מצינו בהמשך הפסוק, (פסוק כ"ג) הַשָּׁמַשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צִעְרָה, והיינו שהתורה הקדושה הדגישה לנו שלוט כבר לא היה בסדום בזמן הנץ החמה, אלא בעיר צוער. עכ"ד הפני יהושע.

ועל פירוש נפלא זה הקשה הפרי מגדים בספרו תיבת גומא קושיא בשם ר' יהונתן אייבשיץ אשר התוספות (מנחות דף מ"א ע"א) ד"ה ענשיתו אעשה, ביארו שרק במצוות ציצית אשר מי שאין לו בגד של ד' כנפות פטור כלל מן המצווה, באופן זה אין מענישין אך ורק בעידן ריתחא, משא"כ כל מצווה ומצווה, אפילו על ביטול מצוות עשה, מענישים בכל עת, ואם כן המצווה כאן של הוֹכַח תוֹכִיחַ שהוא מצוות עשה גמורה, בוודאי שנענשים עליה. ואם כן לפי זה לוט היה לו ליענש על ביטול מצוות עשה זו, ופליאה היא על הפני יהושע, ותירץ הפרי מגדים, אשר הביאור בתוספות הוא כך: שכל מצווה עשה שיש לו קביעות זמן כמצוות סוכה, על זה נענשים כאשר מבטלין אותה, גם בזמן שאין ריתחא, משא"כ מצוות שאין להם קביעות של זמן, רק כאשר נזדמן הענין אז אין עליהם עונש של ביטול

נמצא אצלנו למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש pardesyehuda1@gmail.com לקבלת הגליון

יש רשימת ספרים עתיקים ומכתבים

והרי יש עוד טעם שלא עשה כהוגן, דלכאורה יש להקשות אליו תצא בתו, ולא יוכל להקריבה, והרי זה שלא כהוגן, ומדוע נתנה הגמרא רק הציור של חיה טמאה, ולא יציאת בתו, וכמו שבאמת בסוף היא אשר יצאה ראשונה, וצריך לומר שיפתח הגלעדי למד זאת מיצחק אבינו ע"ה, שהשי"ת אמר וְהֶעֱלֵהוּ שָׁם לְעֵלְיָה מִזֶּה הַבַּיִת יִפְתַּח הַגִּלְעָדִי שְׁאִין אִיסוּר בְּדַבַּר בְּהִקְרַבְתָּ אָדָם לְהַשִּׁי"ת, באם תצא ראשונה, ואם כן כל החשש הוא רק באם תצא חיה טמאה, וכדברי הגמרא, והכל מובן. (דברי מהר"א הפטרת חוקת)

~ בענין שבו לכם פה עם החמור ~

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחֹק; וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֵל נַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֶּה עִם הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנֶּעֱר גִּלְכָּה עַד כִּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוָבָה אֵלֵיכֶם: (כב ד-ה) וביאר רש"י הק' וז"ל: עַד פֶּה. פְּלוֹמֶר, דְּרָךְ מוֹעֵט לְמָקוֹם אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ. והנה צריך להבין מדוע באמת לא רצה אברהם אבינו ע"ה, לקחת איתו הנערים לכל מקום שהיה הולך, עד שאמר להם שבו לכם פה עם החמור? עוד צריך להבין, מה הכוונה בפסוק "דְּרָךְ מוֹעֵט לְמָקוֹם אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ" מה הנפקא מיניה למעשה, אם הוא דרך מועט, או דרך ארוכה? והנה מצינו במדרש רבה על הפסוק, וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחֹק, אשר אברהם אבינו ע"ה ראה ענן על ההר, ושאל את יצחק אבינו ע"ה אם רואה גם כן ענן, וענה שכן, ולאחר כן שאל את הנערים, האם רואים ענן, וענו שאין רואים ענן, ולכן אמר להם אברהם אבינו ע"ה שלא ימשיכו אלא ימתינו עליו שם, והנה מצינו בספר ייטב פנים, בשם זקנו ר' אלעזר ניסן זצ"ל, אשר כאן היה קפיצת הדרך, וכמו שמצינו בפסוק: ואבא היום אל העין ופירשו חז"ל בזה: היום יצאתי היום באתי, ואם כן היה לאברהם אבינו ע"ה בוודאי ובוודאי קפיצת הדרך, ולכן פירש רש"י הק' וז"ל: עַד פֶּה. פְּלוֹמֶר, דְּרָךְ מוֹעֵט, לרמז בזה, שהוא יגיע בזכות קפיצת הדרך, ומשא"כ הם שלא ראו הענן לא יזכו לקפיצת הדרך, ולכן אמר להם אברהם אבינו ע"ה, שְׁבוּ לָכֶם פֶּה עִם הַחֲמוֹר שפירשו בזה עם הדומה לחמור וְאַנִּי וְהַנֶּעֱר גִּלְכָּה עַד כִּה, היינו על ידי קפיצת הדרך ואו וְנִשְׁוָבָה אֵלֵיכֶם. והכל מובן. (המור"ל מיוסד על פי ייטב פנים דרשה י"א - אבני זכרון ר"ה)

המצווה, ולפי"ז מצוות הוֹבֵחַ תוֹכִיחַ אין עליה עונש גם בביטולה, ומתורץ הפני יהושע על נכון, דרק בעידן של ריתחא מחזיבים להיזהר מפני העונש,

ובפרדס יוסף תירץ על זה, דקודם מתן תורה לא היה עדיין עונש על ביטול מצוות עשה, ועונש זה, הוא רק מזמן מתן תורה, והנה בספר כלי חמדה להרב רבי מאער דן פלאצקי זצ"ל, תירץ את קושיא זו על הפני יהושע, לפי דברי הריטב"א, במסכת ראש השנה, דף ט"ז ע"א, אשר חולק על שיטת התוס' וסובר הריטב"א דבית דין של מעלה אינו מעניש על כל מצוות עשה רק בעידן ריתחא, ולפי"ז שיטת הפני יהושע יש לה מקור וסימוכין, הלוא הם דברי הריטב"א עצמם, ולפי"ז זהו הטעם מדוע המלאכים האיצו בלוט לצאת, שיהיה זה קודם זמן הריתחא היינו הנץ החמה כנ"ל,

לפי שיטה זו של הריטב"א, ולפי דברי הפני יהושע בזה, חידש בספר עצי חיים להרה"ק מסיגוט זיע"א, שזהו הפירוש מה שמצינו בפסוק אצל אברהם הלשון וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל בְּיָוֵם הַיּוֹם: (יה א) אשר בְּיָוֵם הַיּוֹם, הכוונה שהיה זה בזמן של הנץ החמה, והלכך היה זמן של דין, זמן של ריתחא כנ"ל, ולכן רצה אברהם אבינו ע"ה שייגיעו אליו אורחים, כדי שיהיה התהפכות לטובה, וישלוט מידת הרחמים, וכמו שמצינו ענין זה ברש"י הק' (יה טז) בד"ה וַיִּשְׁקֶפוּ. גְּדוֹל כַּח מִתְּנוֹת עֲנָיִים שְׁהוֹפֵךְ מִדַּת הַרוּגְזוֹ לְרַחֲמִים, וזה היה כוונת אברהם אבינו ע"ה בישיבתו בזמן הנץ החמה, לקבל פני האורחים. ודפח"ח. (שמה זבולון תשפ"ב)

~ יפתח הגלעדי לקח ראיה מיצחק אבינו ע"ה ~

קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יַחֲזִיק וְגו' וְהֶעֱלֵהוּ שָׁם לְעֵלְיָה: (כב ב) והנה מצינו בגמרא (תענית דף ד' ע"א) אשר יפתח הגלעדי עשה נדר להשי"ת שאם ינצח במלחמה, הרי שיקריב לעולה להשי"ת הראשון שיצא מדלתי ביתו, בסוף יצאתה בתו ראשונה, והיה צריך להקריבה, והנה בגמרא נחלקו אם עשה טוב בעשיית הנדר בלשון זה, או לא, ואמרו בגמרא שלא עשה כהוגן, דהרי אם היה יוצא חיה טמאה, הרי שהיה אסור עליו להקריבה, ואם כן היה יוצא שנדר לשווא, עד כאן מהגמרא, והנה צריך להבין,

מודר העובדות

***** הרת"ק מטאש מתפרסם בזכות ישועת לאבינו *****

חילו וכוחו, ובידו לעזור לאחינו בני ישראל, בכל הצטרכותם, בזכות תפילותיו ודביקותו, לכן חיפש בכל העת דרך האין לפרסם שמו הגדול, באופן שאחינו בני ישראל יזכו לישועות, ואכן הצליח רבינו המנוחת אשר מטשנגר זיע"א, לפרסם שמו על ידי העובדא כדלהלן: ביום בהיר אחד הגיע יהודי כפרי תמים גדול למשנגר, ונכנס אל רבינו מטשנגר זיע"א, ובכה על רוע מזלו, אשר בכי רע הוא, וכה סיפר: אשר היתה פרנסתו מפרה שהיתה לו בדיר, והיה חולב ממנו קצת חלב ומוכר, ובוה היה לו למחייה, בדוחק גדול, ויהי היום ובא אותו היהודי לדיר, לפנות בוקר, ומצא אשר אחד גנב לו את פרתו

הרה"ק רבי משולם פייש ב"ר מרדכי מטאש זיע"א, המכונה הרבי מטאש הראשון, היה ידידו של הרה"ק בעל המנוחת אשר מטשנגר זיע"א, והיה מתגורר בעיירה טאסטר אשר ליד טשנגר, בעיירה בו התגורר הכירו היהודים לעובר השם וירא שמים מרבים, אך לא ידעו מגודל עבודתו בקודש, וכוחו הרב, עקב כך היה רבינו מטאש זיע"א, עני ואביון מרוד, עד כדי כך שהיו מספרים שאפילו ביום הפורים של שנה אחת, לא היה לו אפילו על כזית לנשילת ידיים לסעודה, מכל מקום לא ביקש משום נברא עזרה, ומכיון שכמה אנשים בני טובים באו לדבר עימו בשמחת פורים, גילו שאין בהיותו כלום, ושלחו לו לפחות על סעודת פורים. אך ידידו הרב מטשנגר בעל המנוחת אשר זיע"א, ידע אשר ידידו רב

נמצא אצלינו למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש pardesyehuda1@gmail.com לקבלת הגליון

יש רשימת ספרים עתיקים ומכתבים

פרד"ס יהודה – שמה זבולון

יודא תשפ"ב

בפ"ד

ביקש מן הכפרי שיחזור אליו בעוד כשעתיים, ובינתיים יראה מה לא-ל ידיו לעשות בענין, הכפרי הסכים באזהרה חמורה, שהגרזן ישפוט בינינו אם לא יוחזר הפרה,

באותם ב' שעות ישב רבינו מטאש זיע"א, והתפלל תהלים להש"ת, שיתן עצה בדעתו מה לעשות, ויהי כאשר חזר הכפרי לאחר ב' שעות, מצא את רבינו מטאש זיע"א תפוס בשרעפיו, ויפן אליו רבינו מטאש זיע"א, ואמר לו: סע לביתך לחיים ולשלום, ומחר בבוקר תמצא הפרה בדיר אשר בביתך, ואם לא תהיה הדבר הזה, בידך לעשות עימי כרצונך, הכפרי בשמעו זאת, החליט לתת את הפרק זמן הזה, של יום אחד לרבינו מטאש זיע"א, להחזרת הגניבה,

ויהי ביום המחרת, ויצא הכפרי מביתו לדיר, וימצא את פרתו עומדת בהדיר, כמימי קדם, ושמוח שמחה גדולה, אשר בסוף הגנב כביכול נכנע, והחזיר את הגניבה, והלך בכל העיירה, וסיפר המופת הגדול מאוד של רבינו מטשנגר זיע"א, אשר ידע ברוח קדשו מיהו הגנב שגנב את פרתו, ופירסם שם הגנב בכל החוצות,

כל יהודי העיירה ששמעו את סיפורו, הבינו מיד גודל טעותו, ומאידך גיסא גודל כוחו של רבינו מטאש זיע"א, והסבירו לו אט אט גודל טעותו החמורה, אשר חשד בכשרים ברבינו מטאש זיע"א, ולא עוד אלא שבאמת ישועתו באה אך ורק בזכות רבינו מטאש זיע"א, ולא רק מרבינו המנוחת אשר זיע"א כאשר חשב, בסוף אחרי הסברים רבים, הבין גודל טעותו, ונסע לעיירה טשאסר, וביקש מחילה גדולה מרבינו מטאש זיע"א, אשר כמוכן מחל מיד מחילה גמורה בלב שלם,

אך נתקיים רצון צדיק, רצונו של רבינו המנוחת אשר מטשנגר זיע"א, שרצה בזה הענין, לפרסם שמו הגדול של רבינו הרה"ק מטאש זיע"א, וכל העיירה והעיירות הסמוכות דיברו אודות הפועל ישועות החדש, אשר גילה רבינו המנוחת אשר מטשנגר זיע"א, ואז באו מרחוק וקרוב לבקש ישועות, וכבר לא היה ביכולת רבינו הרה"ק רבי משולם פייש מטאש זיע"א, לשלח ריקם כל הבאים אליו ממרחק, וכך נתפרסם שמו, וכבר היה לו גם ישועה בעניני הפרנסה שלו, זכות כל הצדיקים יגן עלינו במהרה בימינו. רבינו הרה"ק מטאש זיע"א, נלב"ע ביום כ"ח סיון שנת תרל"ג זיע"א,

היחידה, היינו את כל פרנסתו, ומכיון שכעת אין לו למחייה, ואינו רוצה לגווע הוא ובני ביתו ח"ו, בחרפת רעב, לכן התחנן על נפשו, שיעזור לו רבינו מטשנגר זיע"א, למצוא הגנב, ולהחזיר האבידה, רבינו המנוחת אשר זיע"א, הרגיש מיד, שהגיע העת לעשות מעשה, שיפרסם שמו הגדול של רבינו הרה"ק מטאש זיע"א, אמר לכפרי התמים, שאין ביכולתו לדעת מיהו הגנב, כפשוטו וכמשמעו, הכפרי בשמעו זאת, התחיל לבכות ולהתחנן על נפשו, אשר מפלי תליא ביה, וזהו כל חיותו, ומחויב רבינו לדאוג עבורו על זה, רבינו מטשנגר זיע"א, אחרי שראה שהכפרי ממש התחנן על נפשו, שתק תפוס בשרעפיו, ואחרי זמן מה פנה אליו, באמרו שיש עבורו תשובה בענין פרתו,

וכך אמר לו: שמע להצעתי, וסע לעיירה הסמוכה טשאסר, ושם מתגורר יהודי בשם משולם פייש, אשר שם תמצא פרתך!!! הכפרי בשמעו זאת הבין בפשיטות אשר רבינו מטשנגר זיע"א, אומר לו מפורשות שרבינו רבי משולם פייש מטאש זיע"א, הוא כביכול הגנב, החליט לנסוע מיד לעיירה טשאסר, ובדרך אף לקח עין גדול בגרזן, בשביל לעשות משפט כתוב, באם הגנב כביכול לא יודה בהגניבה, וכך הגיע אל ביתו נאווה קודש של רבינו מטאש זיע"א,

כאשר הגיע הכפרי אל ביתו דפק בחוזקה על דלתו של רבינו מטאש זיע"א, והגם שרבינו קיבלו בכבוד גדול, ונתן לו לאכול ולשתות וכו', פתח מיד בבקשה שרוצה הוא שיחזיר הגניבה של הפרה, וכאשר רבינו דיבר אל נפשו ללא הועיל, שאין קשר בינו לבין גניבת פרתו. סיפר לו הכפרי אשר היה אצל רבינו הרה"ק מטשנגר זיע"א, והוא סיפר לי האמת האיך שאתם גנבתם הפרה ממני בשביל להתפרנס, רבינו מטאש זיע"א, בשמעו זאת, ניסה להסביר לכפרי התמים, אשר כוונת רבינו מטשנגר זיע"א, היתה רק לומר לו, שאולי יכול הוא לעזור לו במציאת הפרה, ולא שהוא גנב זאת, אך ללא הועיל, הכפרי בתוקפו על שלו, אשר רבינו מטאש, הוא הוא הגנב עצמו, כאשר ראה הכפרי שרבינו מטאש זיע"א, גם עומד איתן בדעתו, שהוא אינו קשור להגניבה, הוציא העין הכבד, ואמר לו בחמת זעם, עוד כמה דקות העין הזה, יעשה לכם לדבר היכן הפרה כעת, רבינו הרה"ק מטאש זיע"א, כאשר ראה המצב שהוא עומד במצב מסוכן,

הוצא לאור ע"י "עולם הכפרים" מרכז העולמי לאלפי ספרים שאינם נמנצא ולספרים עתיקים וכתבי יד צו פארקויפן

תהלים סלאוויטא חסר שער ראשון \$40000 סידור לב שמה נדיר \$40000 בריוו 6 שורות של נודע ביהודה \$50000, סידור עבודה ומורא דרך סלאוויטא תקפ"ד חסר שער הראשון מצב טוב מאור \$35000, תיקון ליל שבועות סלאוויטא תקפ"ז נדיר חסר דף האחרון \$3800, 3 ספרים שייך לבעל מקדשי ה' ווייטצן \$900, תיקוני זוהר דפוס זיטאמיר \$1500, קבלה עם ברכת וחתומת הגה"ק ר' יעקב ארי' מטריסק \$400, ספר אוהל יצחק שייך להרה"ק ר' יוחנן מטאלאנא \$600, ספר שייך לבעל אפסי ארץ מנאנאש \$2000, ספר שייך לרבי מווישווא רב מנחם מענדל \$1500, ספר עם הקדשת החשק שלמה \$1800, משעק של האדמו"ר מסקולען ר' ישראל אברהם זצוק"ל \$750. משעקים חתומים שנתנו להנה"ק מטימפא לחלק לצדקה \$300 כא, מכתב הגה"ק ר' משה אריה פריינד עם הגה"צ ר' רפאל סאלאווייטשיק \$900, שתי ספרים אויף ר' יצחק אלהנן געדרוקט דורך ר' יעקב ליפשיץ ווארשא תרנ"ז שייך להנה"צ ר' אביגדור מיללער \$800, ספר קיצור ראשית חכמה עם הקדשה ארוכה מהנה"צ ר' יחזקאל שרגא מערץ, 6 ספרי ראודין דפ"ר בית יעקב ויקרא, דברים, סוד ישרים ג שנים, תפארת התנוכי \$3000, צמח צדיק וויזניק ג חלקים דפ"ר \$800, ספר פרקי דרבי אליעזר עם שתי חתימות הרה"ק ר' חיים שלמה מקאסאן, בריוון פון מרחשת, דברי מלכיאל, דער תפארת איש מנאוואמינסק, ר' פסח פרוסקין, מהרה"ק מהוסיאטין, מהרה"ק ר' יחזקאל מאוסטראווצא, מהגאון מקאוונא, מהגאון ר' 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA - T 718 - 438 - 8414 - F 718 - 633 - 5500 Store Hours are 11:30 - 7:30 Fri till 2:00, 4403 הענקין, און נאך

נמצא אצלנו למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש pardesyehuda1@gmail.com לקבלת הגליון יש רשימת ספרים עתיקים ומכתבים